

Είδαμε τους «Πέρσες» του Αισχύλου, στο θέατρο Αλώνι, στο Πήλιο

Ελένη Χρύση
1/09/2022

«Πέρσες», τραγωδία του Αισχύλου, σε σκηνοθεσία του Σάββα Στρούμπου και μετάφραση του Γιώργου Μπλάνα. Τη δραματολογία επιμελήθηκε η Μαρία Σικιτάνο.

Μία εξαιρετική θεατρική παράσταση, προσεγμένη, αυτοτελώς δομημένη, με πληθωρικές ερμηνείες, τέλεια σκηνική οικονομία και εμπνευσμένη σκηνοθετική γεωμετρία.

Στη ροή της τραγωδίας διαφαίνονται ο στιβαρός ιστός του μύθου, η υπέροχη εικονοποιία, καθώς επίσης και η δραματική διαφάνεια των νοηματικών κωδίκων. Πρόκειται για ένα απαιτητικό θεατρικό πόνημα που με τις αρετές του ακουμπάει το θεατή.

Διανομή:

Κορυφαία χορού η Ρόζυ Μονάκη, Άτοσσα η Έβελυν Ασουάντ, αγγελιαφόρος ο Μπάμπης Ελεφάντης και η Άννα Μαρκά Μπονισέλ, Δαρείος η Έλλη Ιγγλίζ, Ξέρξης ο Ντίνος Παπαγεωργίου. Τον χορό υποδύεται η ομάδα των ηθοποιών.

Εκπληκτική ερμηνεία των Ρόζυ Μονάκη και Έβελυν Ασουάντ, αλλά και όλης της ομάδας που επί δύο ώρες καθήλωσαν το θέατρο Αλώνι στο Πήλιο, ενώ στο φινάλε το μπιζάρισμα ήταν συνεχές επί δέκα ολόκληρα λεπτά κάτω από ένα ολόγιομο φεγγάρι.

Συντελεστές:

Φωτισμοί ο Κώστας Μπεθάνης, ηχοτοπίο ο Ζήσης Σέγκλιας, σκηνική εγκατάσταση, κοστούμια η Κατερίνα Παπαγεωργίου, κατασκευή

κοστουμιών η **Ελένη Χασιώτη** και μακιγιάζ η **Βιργινία Τσιχλάκη**. Όλοι πολύ σωστοί, συντέλεσαν στο άρτιο αποτέλεσμα.

Οι «Πέρσες» του Αισχύλου, είναι ένα αντιπολεμικό έργο, γραμμένο έξι μόλις χρόνια μετά τη ναυμαχία της Σαλαμίνας, στην οποία συμμετείχε και ο ίδιος ο τραγικός ποιητής, όπου οι Πέρσες έπαθαν ολοκληρωτική καταστροφή. Αποτελεί ένα μνημείο ενάντια στον όλεθρο, την αγριότητα και την απόγνωση του πολέμου, ως αποτέλεσμα της απληστίας και της αθέμιτης επεκτατικότητας των λαών.

Η τραγωδία αυτή διαδραματίζεται στο πλαίσιο της Νέμεσης, τη στιγμή της θεϊκής οργής και εκδίκησης. Είναι μία «πρόταση» σύγχρονη και διαχρονική, αφού ξεκάθαρα στη σημερινή εποχή, η ανθρωπότητα κινείται και αυτοκαταστρέφεται σε ένα αντίστοιχο τοπίο Νέμεσης. Καθρεφτίζονται η μανία του ιμπεριαλισμού, η αλαζονική οπτική των πραγμάτων, η ανθρωποφαγία και η αξιοθρήνητη ματαιότητα της όποιας υπεροπτικής εξάπλωσης, με εμπόλεμα μέσα. Και οπωσδήποτε ακολουθεί και η Τίσις, δηλαδή η τιμωρία για την κατάφωρη βιαιότητα και η συντριβή για τα εγκλήματα του πολέμου.

Η κριτική στάση του Αισχύλου απέναντι στους Αθηναίους, μέσα από την εξερεύνηση της ψυχογράφησης των Περσών, δείχνει και την ολιστική του ευαισθησία και προφητεία σχετικά με τους κλυδωνισμούς της αθηναϊκής δημοκρατίας και την φθίση του αξιακού της συστήματος, καυτηριάζοντας την πολιτική της εκμετάλλευσης.

Ο σκηνοθέτης **Σάββας Στρούμπος** σεβάστηκε το πρωτογενές υλικό και «έδωσε» το αρχαίο κείμενο χωρίς νεωτερισμούς, αναχρονισμούς ή υπερβάσεις. Μέσω των ηθοποιών εξέφρασε το γράμμα και το πνεύμα της τραγωδίας, δίνοντας έμφαση στον πόνο και τον σπαραγμό των ανθρώπων μπροστά στην απώλεια, κυρίως, όταν αυτή αφορά το έμφυχο δυναμικό.

Οι «Πέρσες» του Αισχύλου από την θεατρική ομάδα Σημείο Μηδέν, σε σκηνοθεσία Σάββα Στρούμπου και μετάφραση Γιώργου Μπλάνα, αποτελούν μία ξεχωριστή παράσταση του φετινού καλοκαιριού, με τη δική της αισθητική και το ιδιαίτερο αποτύπωμα τέχνης.